

Temat tygodnia: BIAŁO DOKOŁA

PONIEDZIAŁEK – Śnieg

1.) *Trzy guziczki* – zabawa naśladowcza wg M. Barańskiej. Poznanie zabawy. RODZIC prezentuje tekst i ruchy do naśladowania przez dziecko

Trzy guziczki

Małgorzata Barańska

Zanim wyjdę na spacer,
to zapinam trzy guziczki,

*Dzieci udają, że zapinają trzy guziki – najpierw najwyżej,
potem w środku, na końcu najniżej.*

potem wiąże dwie sznurówki

*Kłękają na jednym, a potem na drugim kolanie i naśladują
wiązanie sznurówek.*

i zakładam rękawiczki.

Wstają i udają, że zakładają rękawiczki z pięcioma palcami.

A gdy wracam ze spaceru,
to zdejmuję rękawiczki,
odwiązuję dwie sznurówki
i odpinam trzy guziczki.

Naśladują zdejmowanie rękawiczek.

Przyklękają i rozwiązują sznurówki.

*Udają, że odpinają trzy guziki – najpierw najwyżej
potem w środku, na końcu najniżej.*

2.) *Gwiazdki* – słuchanie opowiadania O. Masiuk. Kształtowanie uważnego słuchania tekstu. Rozwijanie wypowiedzi poprzez udzielanie odpowiedzi na pytania. RODZIC prezentuje tekst opowiadania, omawia treści w nim zawarte. RODZIC zadaje dziecku pytania: *Co dzieci zobaczyły na kurtce?; Co stało się z gwiazdką?; W co zmieniły się gwiazdki, które były na futerku Tupa?; Co dzieci robiły z panią?.* Na końcu RODZIC mówi dziecku, że nie ma dwóch takich samych gwiazdek śniegowych, każda jest inna.

Gwiazdki

Olga Masiuk

Elizka wpadła do sali w kurtce.

– Szybko, szybko, zobaczcie.

Dzieci otoczyły ją.

– Na co mamy patrzeć? – zapytał Kuba.

– Tu, tu, widzisz – Elizka wskazywała rękaw kurtki.

– To jest ręka – powoli powiedział Szczypior, próbując zrozumieć intencje dziewczynki.

– Ale gwiazdka, zobaczcie jaka piękna.

Kuba nachylił się nad rękawem, tak że okularami dotknął materiału kurtki.

– Nic nie widzę.

I rzeczywiście, wydawało się, że na rękawie kurtki nic nie ma.

Wtedy w sali pojawił się Tup, który ostatnio troszeczkę spóźniał się do przedszkola, bo mówił, że trudno się kica po śniegu. A żeby przez zaspę przetupać, to nawet nie ma mowy.

– BRRRR, jak zimno, nie wzięłam kurtki, bo ptaki latały dziś bez ubrań, myślałam, że jest cieplej – zaszczekał zębami i otrząsnął lekko ośnieżone futerko.

I nagle w powietrzu zawirowało mnóstwo śnieżnych gwiazdek.

– Ojej – dzieci wyciągały ręce, próbując schwytać płatki, ale one szybko spadały na podłogę i zamieniały się w małe mokre plamki.

I nagle zrobiło się jakoś smutno.

– Moja gwiazdka miała takie szerokie ramiona – powiedział Szczypior i na dowód rozłożył szeroko ręce.

– A moja wyglądała jakby otoczona była gałązkami – pochwaliła się Zosia.

– Moja była na kurtce, to wam chciałam pokazać.

– Spróbujcie je narysować – powiedziała Pani, która zawsze zjawiała się niepostrzeżenie. – Wtedy wam nie znikną, a potem wytniemy je z papieru.

I rzeczywiście, dzieci i zajęć rysowały i wycinały, a kiedy stos gwiazdek piętrzył się już na stole, Pani wzięła je do ręki i podrzuciła wysoko. Wspaniale wirowały w powietrzu, potem zaczęły powoli opadać. Jedna osiadła Tupowi za uchem, a druga na wyciągniętej dłoni Elizki.

– Nie znikają – powiedział z radością Szczypior.

– Teraz popracujemy nad kolorami, przecież nie muszą być zawsze białe! – wykrzyknął Kuba.

3.), „Czerwone-niebieskie” – zabawa dydaktyczna. Kształtowanie znajomości kolorów. Określanie cech wybranych przedmiotów na podstawie własnych doświadczeń. RODZIC. pokazuje dziecku koło niebieskie i koło czerwone (duży format, mogą być papierowe lub hula-hoop). Z pudełka wyjmuję przedmioty (lub obrazki): pluszak bałwan, garnek, świeczka, pojemnik do kostek lodu itp. Zadaniem dziecka jest segregowanie przedmiotów wg cechy: to, co pasuje do zimnego, dzieci wkładają do koła niebieskiego, a to, co pasuje do gorącego – do koła czerwonego.

4.), „Taniec śnieżynek” – zabawa z elementem przysiadu. RODZIC. prezentuje dowolną muzykę. Dziecko-śnieżynka spontanicznie porusza się. Na przerwę w muzyce dziecko zatrzymują się i kuca.

5) „Śnieg” – ćwiczenie oddechowe i motoryczne. Usprawnianie pracy narządów artykulacyjnych poprzez wydłużanie wydechu i dostosowanie siły natężenia powietrza w trakcie dmuchania na watę (papierowe kulki, podarte kawałki papieru). Rozwijanie sprawności manualnych w trakcie formowania kuli. RODZIC prezentuje pudełko, w którym znajduje się wata. Wybrane dziecko z zamkniętymi (lub zawiązanymi chustką) oczami wkłada rękę do pudełka i próbuje odgadnąć zawartość pudełka. Po odgadnięciu dzieci różnymi zmysłami określają jej cechy. RODZIC prezentuje sposób formowania kulek z waty – śniegu, dzieci naśladują RODZICA. Potem proponuje zabawę w dmuchanie zimowego wiatru na śnieg, zginiatanie większej liczby wacianych kulek w jedną dużą kulę śniegową itp. – wg pomysłów N. i dzieci.

6.) Pokolorowanie zimowego obrazka załącznik nr. 1